

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 24/2016
05.07.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у прекршајном предмету окр. АА, због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 287/16 од 13.06.2016. године, поднетом против правноснажних решења Прекршајног суда у Јагодини III 1 Пр. бр. 5231/13 од 09.12.2015. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-110 Прж бр. 7633/16 од 21.04.2016. године, у седници већа одржаној 05.07.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 287/16 од 13.06.2016. године као основан, **УКИДАЈУ** правноснажна решења Прекршајног суда у Јагодини III 1 Пр. бр. 5231/13 од 09.12.2015. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-110 Прж бр. 7633/16 од 21.04.2016. године и предмет враћа Прекршајном суду у Јагодини на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Прекршајног суда у Јагодини III 1 Пр. бр. 5231/13 од 09.12.2015. године делимично је усвојен захтев браниоца окривљеног АА за накнаду трошкова прекршајног поступка која је окривљени имао на име заступања од стране браниоца у поступку пред тим судом у износу од 40.500,00 динара, док је захтев браниоца за накнаду трошкова у износу од 26.250,00 динара одбијен.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Крагујевцу решењем I-110 Прж бр. 7633/16 од 21.04.2016. године одбио је жалбу као неосновану и потврдио првостепено решење.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 287/16 од 13.06.2016. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. и став 2. у вези члана 30. став 2. тачка 7. и члана 131. став 2.

Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09) (раније важећи ЗПР), са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости уважи као основан, обе пресуде укине и предмет врати првостепенom суду на поновно одлучивање.

Након што је поступио у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65/2013) (у даљем тексту ЗПР), Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости наводи да су побијаним правноснажним решењима учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. и става 2. у вези члана 130. став 2. тачка 7. и члана 131. став 2. раније важећег ЗПР према коме се оцењује законитост побијаних пресуда, сходно одредби члана 340. став 1. ЗПР.

С тим у вези, основани су наводи захтева да првостепено и другостепено решење садрже нејасне разлоге везане за висину накнаде коју је досудио за одржано рочиште као и за неприхватање захтева за исплату трошкова прекршајног поступка за састав поднеска од 23.10.2015. године, налазећи да тај поднесак представља обрачун награде и накнаде трошкова за извршене радње а не образложени поднесак неопходан у циљу давања одбране окривљеног.

Овако дати разлози су нејасни. Првостепени суд се позива на тарифни број 10 у вези броја 9 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, међутим, окривљеном за приступ браниоца неодржаном рочишту признаје износ од 13.500,00 динара уместо износ од 14.000,00 динара колико му припада по адвокатској тарифи. Наиме, Тарифним бројем 10 став 1. тачка 2. Тарифе прописано је да адвокату припада за сваки претрес који је одложен 50% од награде из претходне тачке овог тарифног броја којом је прописано да адвокату припада једнак износ накнаде као и за поднеске из Тарифног броја 9, а за поднеске из тарифног броја 9 прописано је 850 поена што у вези са чланом 15 Адвокатске тарифе износи 25.000,00 динара те како је претрес одложен, браниоцу припада износ од 12.500,00 динара. Поред тога, тарифним бројем 10 став 2. Адвокатске тариве прописано је да за присуствовање одржаним или неодржаним претресима адвокату припада, поред награде за заступање и награда за сваки започети сат у износу од по 50 поена што износи 1.500,00 динара. Правилном применом тарифног броја 10 адвокатске тарифе, браниоцу у конкретном случају за приступ неодржаном рочишту припада укупан износ од 14.000,00 динара а не 13.500,00 динара колико је досуђено првостепеним решењем. С тим у вези неприхватљиви су и разлози другостепеног суда да је неоснован навод браниоца да је износ од 13.500,00 динара требало увећати за износ од 1.500,00 динара, с обзиром да се не зна колико се бранилац окривљеног задржао у судници приликом одлагања саслушања сведока који није приступи али да то свакако није трајало дуже од пет минута.

Супротно оваквим наводима другостепеног суда, браниоцу припада накнада за започети сат у смислу Тарифног броја 10 став 2. Адвокатске тарифе увек када је рочиште одложено, без обзира колико је то одлагање трајало.

Осим наведеног, неприхvatиливи су и разлози дати у вези са одбијањем захтева за исплату накнаде за састав поднеска од 23.10.2015. године, а наиме да се не ради о образложеном поднеску који је неопходан у циљу давања одбране окривљеног. Ово из разлога што наведени поднесак и не представља захтев за накнаду трошкова образложеног поднеска у циљу давања одбране, већ се ради о захтеву за накнаду по Тарифном броју 9 став 2. у вези става 1. тачка 2. у вези члана 15. Адвокатске тарифе, у којима је изричито предвиђено да окривљени има право на накнаду трошкова за „састављање осталих поднесака“ у висини 50% од предвиђене накнаде из става 1. истог члана.

Према томе, на описани начин првостепени суд је учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. и става 2. раније важећег ЗПР и приликом доношења одлуке погрешно применио одредбе члана 130. став 2. тачка 7. и члан 131. став 2. истог закона, а исте повреде закона је учинио и другостепени суд који је првостепено решење потврдио, не отклањајући учињене повреде закона.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан и на основу члана 286. и 287. став 4. ЗПР одлучио као у изреци ове пресуде односно укинуо побијана решења и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање, приликом којег ће отклонити повреде закона на које је указано овом пресудом и након тога донети закониту и правилну одлуку.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.